

[Indenrigsministeren.]

verdenssundhedsorganisationen hørende forskningscentre er placeret på statens seruminstitut.

Det har gennem længere tid været indenrigsministeriets opfattelse, at arbejdsforholdene i mange af seruminstitutets afdelinger er særdeles ringe, og denne opfattelse er fuldt ud blevet bestyrket af en betænkning, som er afgivet den 27. august 1963 af et sagkyndigt udvalg, som var nedsat den 15. januar 1963 med den opgave at fremsætte forslag om statens seruminstituts fremtidige bygge- og anlægsvirksomhed.

Allerede før udvalgsbetænkningen forelå, havde jeg modtaget sådanne oplysninger om de mangler, som seruminstitutets bygninger er behæftet med, at jeg anså det for påkrævet at ansøge bevillingsmyndighederne om tilladelse til at afholde udgifter til projektering af nogle nybygninger på seruminstitutet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har finansudvalget tiltrådt, at der i indeværende finansår anvendes indtil 120.000 kr. til udarbejdelse af skitseprojekter, idet finansudvalget samtidig foreslog, at spørgsmålet om udbygning af seruminstitutet blev forelagt folketinget i form af et lovforslag.

I overensstemmelse hermed har jeg udarbejdet nærværende lovforslag, idet den foreliggende udvalgsbetænkning har bestyrket mig i opfattelsen af, at man ikke kan løse seruminstitutets problemer ved at foretage visse ombygninger af de bestående laboratoriebygninger m. v. Hvis statens seruminstitut skal fortsætte arbejdet som hidtil, herunder bidrage væsentligt til sygdomsbekæmpelsen her i landet og deltage i internationalt arbejde i rimeligt omfang, vil det være nødvendigt at udbygge seruminstitutet i overensstemmelse med en samlet plan.

Jeg kan for mit vedkommende ganske tiltræde de retningslinjer for en udbygning af statens seruminstitut, som indeholdes i den før omtalte betænkning af 27. august 1963, og jeg skal med disse bemærkninger anbe-

fale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Da samtlige de bebudede lovforslag er fremsat skriftligt, udgår dette punkt af dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Dupont* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren — på baggrund af den opståede diskussion om ministeriets cirkulære af 15. september 1938 vedrørende skolernes disciplinærmidler — foranledige, at der foretages en undersøgelse om mulighederne for ændringer, der bevirker, at bestemmelsen om legemlig revselse bortfalder?“

Dupont: Baggrunden for mit spørgsmål er den opståede diskussion omkring det 25 år gamle cirkulære, der omhandler skolens disciplinære midler. Spørgsmålet er ikke stillet for i nogen måde at ville diskriminere Danmarks lærerstand, idet alle må erkende, at spanskrøret kun bruges i meget få tilfælde, ja, at det end ikke findes på mange skoler. Det er godt og glædeligt, at udviklingen har formet sig sådan. Der er gennem den psykologiske og pædagogiske udvikling tale om en fuldkommen ændring i holdningen over for disciplinære midler såvel i skole som hjem. Det er ikke god moral at slå lussinger, knibe eller rykke i håret, ja, det er i skolen slet ikke tilladt, ligesom det pædagogisk er en stor fejl at bruge åndelig forfølgelse eller afstraffelse af børn. Derfor bør legemlig afstraffelse også væk.

Lad mig som underbygning af spørgsmålet minde om, at kommunelærer Tage